

Entrevista Oriol Pérez Treviño

Director general de l'Auditori de Barcelona. El perfil artístic del manresà ha estat una de les claus que li han obert les portes d'un equipament que s'ha de «redimensionar». Ahir es presentava públicament per explicar quins serien els eixos dels propers quatre anys, on l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) s'ha de convertir en l'epicentre de la institució. Els continguts, explica Pérez Treviño, han de prevaler sobre el continent

«L'Auditori és com un dinosaure i he de ser capaç d'adaptar-lo a una situació nova»

Susana Paz
BARCELONA

■ El manresà Oriol Pérez Treviño (1972) fa dies que treballa en el full de ruta que ha de marcar les línies de l'Auditori de Barcelona durant els propers quatre anys. El seu nomenament, el juliol, va viure, ahir, l'escenificació pública d'una nova etapa. El flamant nou director general, que durant anys ha estat crític musical a **Regió7**, té molt clar que l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) ha de ser l'eix vertebrador de l'Auditori per convertir-lo en el principal referent musical del país i en un ambaixador a l'exterior. I que els «continguts» han de prevaldre sobre el «continent». Fita ineludible. El manresà, que de moment mantindrà la gerència i la direcció, té al davant un equipament pendent d'una reorganització estructural per poder estalviar en un moment en què la crisi toca totes les teclades. Comença una nova etapa en una seu que ja coneixia com a coordinador executiu del Centre Robert Gerhard.

■ **L'Auditori necessitava un revulsiu?**

■ L'Auditori s'ha de redimensionar. S'ha de tenir molt clar quin paper ha de jugar en el territori, tant en la ciutat que l'acull com en el país. S'havien oblidat els principis fundacionals. L'Auditori va ser concebut com la casa de l'OBC i l'equipament s'havia convertit en un hotel d'entitats on es realitzava programació musical. És un model, evidentment.

■ **Però no el seu.**

■ No.

■ **I per això és vostè, ara, el nou responsable? Què hi aporta?**

■ Un perfil més de programador i director artístic. I això prové del meu bagatge: pel coneixement del territori a través de la coordinació de la Xarxa de Músiques de Catalunya; per la dimensió internacional del Festival de Torrella de Montgrí; per la gestió de programes amb l'Orquestra Acadèmia 1750; i pel coneixement del patri-

MARTA PICH

Oriol Pérez, ahir, a l'Auditori, després de la roda de premsa

■ **«L'Auditori va ser concebut**

com la casa de l'OBC i s'havia convertit en un hotel d'entitats. No és el meu model»

moni musical català, a través del Centre Robert Gerhard.

■ **Una proposta amb voluntat de risc, segons Xavier Solà, secretari general de la conselleria de Cultura de la Generalitat. Comparteix la definició?**

■ Sí. Segurament és una aposta agosarada, perquè el model que jo proposo és el que més trencava

■ **«La prioritat és fer regir**

l'equipament pels continguts i aprimar-ne l'estructura. Som en un moment de transició»

amb l'anterior, que era més de gestió. Jo aposto pels continguts com a base del projecte.

■ **Parlem-ne. Vol dotar l'Auditori d'un discurs, construir un relat cultural de l'equipament. Quin?**

■ La música pot parlar de temes que tenen a veure amb la societat. És cert que és un art dels sons, abstracte, però se li pot atorgar un dis-

Dia intens amb final al Nou Congost

▶ Està buscant pis a Barcelona. Però ahir, dia de la seva presentació oficial com a flamant nou director general de l'Auditori, el manresà Oriol Pérez Treviño es va llevar a 2/4 de 6 del matí per agafar el tren que el portaria de Manresa al carrer Lepant. Amb camisa blanca, corbata amb sanefa (un regal per a l'ocasió), pantalons foscos i sabates de dos tons blaus, Oriol Pérez va arribar a l'Auditori i, després de repassar el correu, es va reunir amb els òrgans de govern de l'equipament (Generalitat i Ajuntament de Barcelona) per fer oficial el seu nomenament. Després, a 2/4 de 12 del matí, va comparèixer davant la premsa. Hi havia expectació. No només dels mitjans, sinó també del personal de l'Auditori. Entre els assistents, el director titular de l'OBC, Pablo González, a qui Pérez va reiterar públicament el seu suport: «estem en el mateix vaixell». Després d'atendre els mitjans, el manresà va reunir-se amb el personal i companys per explicar-los el que avui es trobarien a la premsa. I a la tarda, tren cap a Manresa per poder arribar a temps per veure la final de la Lliga Catalana entre el Barcelona i el Joventut: «la llàstima és que diumenge perdés l'Assignia».

cur humanístic. No pot viure al marge de la societat. La cultura potser no solucionarà la crisi, però pot donar eines de pensament. No només és entreteniment.

■ **A quin equipament de referència europeu voldria equiparar l'Auditori?**

■ A la Cité de la Musique o al Barbican Centre, dos equipaments implicats en la seva comunitat i que generen discurs.

■ **Un exemple?**

■ L'any que ve es compliran els 600 anys del naixement de Joana d'Arc. A partir d'aquesta efemèride, a més de música, podem parlar de moltíssims temes, com la violèn-

cia de gènere. I interconnectar el que tenim: l'OBC, la Banda Municipal, el Museu de la Música, l'ESMUC, i a l'exterior, el TNC.

■ **A què es compromet?**

■ A intentar posicionar l'Auditori en el mapa dels grans equipaments europeus. A fer complir el contracte-programa.

■ **Amb l'OBC com a far?**

■ Exactament. L'OBC ha de poder ser l'orquestra de referència del país i s'ha de poder exportar, amb un clar accent de catalanitat, a la resta d'Europa.

■ **L'OBC s'havia menystingut?**

■ No és tant menystenir com no donar-li el protagonisme que ha de tenir a l'Auditori.

■ **Què li traurà la son?**

■ La complicada situació a nivell econòmic. T'ho explicaré amb una metàfora. L'Auditori és com un dinosaure. I els dinosaures, en el seu moment, no es van saber adaptar a una nova situació i van desaparèixer. He de ser capaç d'adaptar l'Auditori a una situació que és nova: menys recursos i una nova visió del que ha de ser aquest equipament.

■ **Aquí entraria aquesta simplificació dels òrgans de gestió?**

■ Exacte. Jo no vinc a fer de Joan Oller perquè no en sabria. La meua missió prioritària és fer regir l'equipament pels continguts i aprimar-ne l'estructura. Ara estem en un moment de transició. Hem d'anar cap a la flexibilització. Amb menys hem de fer més.

■ **I per això s'ha abaixat el sou el 15%? (el concurs establia 95.000 euros anuals i en cobrarà 80.000)**

■ És un gest, però la realitat és que tot s'ha d'aprimar, que ens hem d'estrenyar el cinturó. És el que deia Josep Pla. I això, qui ho paga? És un equipament cultural públic que té menys diners de subvencions, de venda d'entrades i de patrocini.

■ **Toca prioritzar?**

■ Com en l'economia domèstica. La societat ha de pagar amb els seus impostos el producte, no l'emboïll.

■ **El veig amb les idees molt clares.**

■ Millor, oi?